

Předkládaná diplomová práce je dílčím po/ednáním o komorní tvorbě Bohuslava Martinů (1890-1959), o třech sonátách pro violoncello a klavír. Na počátku práce stojí stav bádání zaměřený na vybrané téma, podle jehož výsledku je zjištěna absence jakéhokoliv dílčího po/ednání o violoncellové sonátové problematice. Odtud pak pramení popud k průzkumu sonát a k napsání této práce. Centrálním bodem je analýza sonát, které probírám po jednotlivých složkách hudební struktury (forma, melodie, harmonie, rytmus) a pro lepší orientaci v textu slouží tabulky a notové příklady. V závěrečné kapitole charakterizují hudebního druhu sonáty pro violoncello a klavír se snahou utřídit sonátovou produkci v první polovině 20. století. Kromě již zmíněného důvodu vzniku práce mě ovlivnila okolnost ryze subjektivní, totiž že hudba Bohuslava Martinů mi je velmi blízká z hlediska posluchačského i interpretačního.